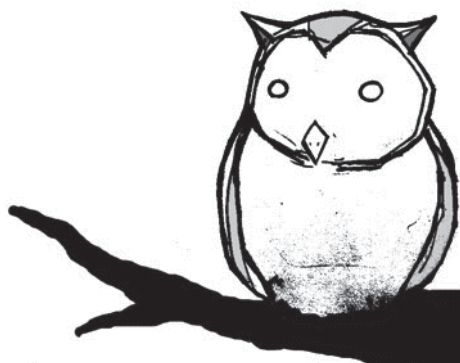

Akta Nokturna

3E JAARGANG, 2E EDITIE
JANUARI/FEBRUARI 2006

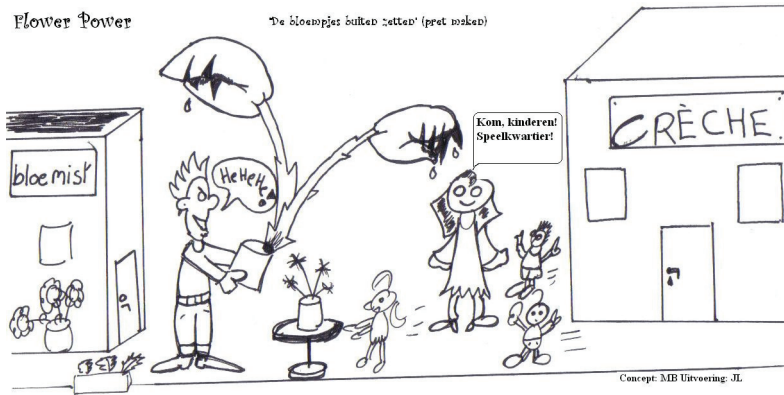
Flower Power

PERIODIEK TRAKTAAT VAN
ALTERNATIEVE STUDENTENVERENIGING
KARPE NOKTEM

Proloog

Flower Power

De bloempjes zullen 'zetten' (pret maken)

Concept: MB Uitvoering: JL

Een van de eigenaardigheden van het leven is dat ieder mens op elke mogelijke schaal te plaatsen is. Alles en iedereen bevindt zich ergens in dat spectrum, tussen begin en eind, leven en dood, arm of rijk, klein of groot. Ieder mens valt op elke mogelijke schaal te plaatsen. Zo is ondergetekende 24 op de tijdbalk van nul tot dood en niet erg lang, volgens het meetlint. Eenmaal op een schaal is de positie zelden definitief. Ik blijf niet altijd vierentwintig, door osteoporose zal ik later krimpen.

Een schaal waarop ook ieder mens een plaats inneemt is die van cynisme en idealisme. Aan de ene zijde een zwarte put van het nergensmeer-in-geloven-behalve-in-de-te-leurstelling en kilometers daarvan dan het stralende licht dat 'geloof in het goede in de mens' heet. Cynici zien beren op de weg en geef ze eens ongelijk. De menselijke beschaving ontwikkelt zich al honderden jaren en aan oorlog, ziekte, armoede en

dood zijn geen eind gekomen. Toch blijven er altijd mensen die roepen dat verandering mogelijk is, zolang we allemaal maar samenwerken. En hebben massale demonstraties ons in heden en verleden niet geleerd dat we samen niet tóch invloed kunnen hebben? En zouden die cynici door een goed voorbeeld te krijgen dan niet tóch kunnen verschuiven op die schaal en ook een poging wagen?

In deze editie...

Een discussie of de wereld wel verbeterd kan worden. Met daarbij vooral de focus op de mensen die er bekend om stonden de kant van het idealisme te kiezen – de hippies. In 'Een streven naar wereldvrede', 'Over draken en degens' en de column worden de mogelijkheden tot een betere wereld verkend en in 'Kluifjeszwam incognito' wordt de natuurminnendheid ook in de praktijk gebracht. Ook muziek en drugs komen ruim aan bod in 'Hippies, drugs en muziek' en in het dagboek van hippieband Plastic Halo. Kortom: een Akta Nokturna blomvol flower power en (kritisch) idealisme.

Legenda

Website Karpe Noktem:
www.karpenoktem.nl

Dollars Bovenzaal:
Grotestraat 9
trap tegenover de bar

De Onderbroek:
Tweede Walstraat 21

NDRGRND
Molenstraat 99a

**Mail uw reacties of onzin
naar de redactie:**
Akta_Nokturna
@karpenoktem.com

Colofon

**Akta Nokturna is het twee-
maandelijks ledenblad van
Alternatieve studentenver-
eniging Karpe Noktem. Oude
Akta's vind je op de website in
het archief. Heb je kopij? Mail
of schrijf de redactie.**

Redactie:
Alette Ouwens [AO]
Cilia Daemen [CD]
Laura Ebben [LE]
Giedo Jansen [GJ]
Johan Loth [JL]
Paul van Leeuwen [PL]
Peter Brinkman [PJ]
Suzanne Fockens [SF]
Tommy Spanjaard [TS]

Vormgeving:
Bram Balk

Hoofdredactie:
Marlies van der Burgh

Nachtpost

uw harteekreten kunnen naar de redactie gestuurd worden

Beste Akta Nokturna,

In de afleveringen zes en zeven van de soap 'Het geheim van kreupele neusaap' staat een passage waar ik zo mijn bedenkingen over heb. Als onderwateronderzoeker heb ik veel ervaring met het doorbrengen van tijd onder water. In uw soap kom ik echter onwerkelijke passages tegen. Eerst wordt er in deel zes beschreven hoe Herman de diepte in wordt getrokken en nog maar drie uur te leven heeft (zonder zuurstof nota bene). Daarna lees ik in deel zeven dat hij zich bewust is van alles wat er boven het water gaande is. Het eerste is misschien nog mogelijk, wanneer Herman van de zeemeermin kiew-wier heeft gekregen. Het laatste lijkt me echter onmogelijk! Hoe kan iemand vanuit de diepte zien wat er zich boven water afspeelt? Zo verliest de soap zijn geloofwaardigheid. Dat zou toch zeker jammer zijn van deze binnenkort op film te verkrijgen onderwatersoap.

S. Norkel

Beste Akta Nokturna,

Helaas ben ik geen Viva- of Yes-lezeres en als gevolg daarvan ben ik nooit op de hoogte geweest van uw oproep voor jongedames om mee te doen aan het televisieprogramma 'Spannende Stalknechten'. (De oproep stond in de rubriek 'Wordt dit geplaatst?' in Akta Nokturna 7) Ik hoop via deze weg nog te kunnen reageren op de advertentie, aangezien de show me helemaal geweldig lijkt. Kunt u me in contact brengen met de mensen van TV Dukenburg? Ik, spontane brunette met lange manen, droom al jaren van een eigen, zwoele stalknecht...

Vriendelijke groet,

P. Aard

[AO, MB]

Medelingen van Het Bestuur!

Daniel's dude en Walker woman gezocht

Wat de borrels betreft: Tapman Johan en Tapman's Angels Bram Balk en Twan Jansen krijgen versterking voor achter de bar. Friesche Vlag Jorne heeft zich bij de Karpe Noktem bar-crew gevoegd! Wil jij ook een kekke bijnaam? Kom bij de barcommissie! Aanmeldingen aan de bar.

Flyers ontwerpen

Karpe Noktem is op zoek naar mensen met grafische vaardigheden die af en toe een flyer of poster willen ontwerpen! Kun jij overweg met Photoshop? Dan hebben wij jou nodig! Ook voor het verspreiden van de papiertjes zijn we op zoek naar leden.

Karpe Noktem: gedonder in de keuken

Voor onze droom naar wereldvrede zijn we op zoek naar een hoofd Koken voor Straatmensen en hulpjes-voor-incidentele-gevallen. Ben jij chefkok of kun jij heel goed pannenkoeken bakken? Meld je dan nu aan bij het bestuur!

"Kom je hier wel vaker? Nee? Asjeblieft."

Karpe Noktem heeft een nieuwe informatieflyer met alle informatie over de vereniging! Neem tijdens de borrel een paar mee en overhandig de flyer subtiel aan dat mooie meisje of die interessante jongen op de campus. Enneh...wie weet...

"Haha, dat ben jij!"

De foto's zijn weer terug op de site. Komt dat zien, komt dat zien! Vanaf heden is de site ook op .nl te bereiken: www.karpenoktem.nl

We want YOU!

We lopen wat op de zaken vooruit maar voor volgend jaar is het huidige bestuur op zoek naar leden die in aanmerking willen komen voor een bestuursfunctie in het studiejaar 07/08. Ben je enthousiast, gemotiveerd en wil je de eer en glorie van Karpe Noktem hoog houden? (Ervaring is niet nodig, je wordt ingewerkt!) Mail dan naar info@karpenoktem.com

Het nieuwe bestuur stelt zich voor,

Deel 2

Jorg Kennis

Oorspronkelijk een Brabander, waar ik tot dusver op verschillende plaatsen heb gewoond, besloot ik in juni dit jaar mijn affiniteit met Nijmegen te bezegelen met een verhuizing naar de Nijmeegse binnenstad. Ik woon nu op een steenworp van de Waagh en dus op loopafstand van zowel de Waal als Café Dollars. Misschien wel een van de beste beslissingen die ik ooit heb genomen!

Natuurlijk was de kennismaking met Karpe Noktem een van de hoogtepunten. Het is een vereniging waar ik me meteen meer dan thuis voelde. Er bleken zowaar méér nachtkindjes te zijn! Sinds oktober zit ik in het bestuur en ben onder andere verantwoordelijk voor de activiteiten, wat inhoudt dat ik me met name met de feesten en andere speciale gebeurtenissen zal bezighouden. Ook de onlangs opgerichte Zwarte Activiteiten Kommissie (ZAK) mag op mijn medewerking rekenen.

In het dagelijks leven werk ik enkele dagen per week bij Philips in Eindhoven, waar ik me bezighoud met internetmarketing. Ik heb me – hoogstwaarschijnlijk vergeefs - vorgenommen dit jaar mijn studie Communicatiesystemen weer eens te vervolgen. Muziek is een van mijn grootste drijfveren: ik bezoek graag metal-, gothic- en cyber/waveconcerten en –feesten. Ik hoop dat we het Karpe Noktem dat in de afgelopen jaren door de voorgaande besturen met zoveel inspanning op de kaart is gezet verder kunnen uitbouwen, dat de huidige leden de vereniging steeds leuker gaan vinden en dat we maar veel nieuwe nachtkindjes mogen verwelkomen!

Karpe Noktem on the road

Onbevlekt ontvangen op de Mariahoeve, minder schoon ervandaan

Eindelijk bekomen van de beestachtig zware introductieperiode was het opnieuw tijd om er een weekendje lang tegenaan te gaan. Het Karpe Noktem na-intro-weekend zou ons drie dagen lang bezighouden met sport, spel, acteren en uiteraard op zijn tijd een biertje.

Bepakkt en bezakt trof een handvol leden elkaar op het station, driftig blend naar de nog ontbrekende leden die echter snel waren opgespoord. Hoenderloo was net als vorig jaar en het jaar ervoor onze eindbestemming. Een stevige trein- en dito busreis bracht ons naar dit wijd en zijd bekende gehucht. Na een korte tussenstop bij huize Daemen, dat door enkele leden al voor de Mariahoeve werd aangezien en wat dan ook tot komische taferelen en opmerkingen leidde, werd het laatste deel van de reis te voet voltooid. Deze middag liepen we, in tegenstelling tot het vorige jaar, in één keer goed, niet gehinderd door de inktzwarte duisternis van de afgelopen keer. We mogen dan wel Karpe Noktem heten, nachtogen bleken wij niet te hebben.

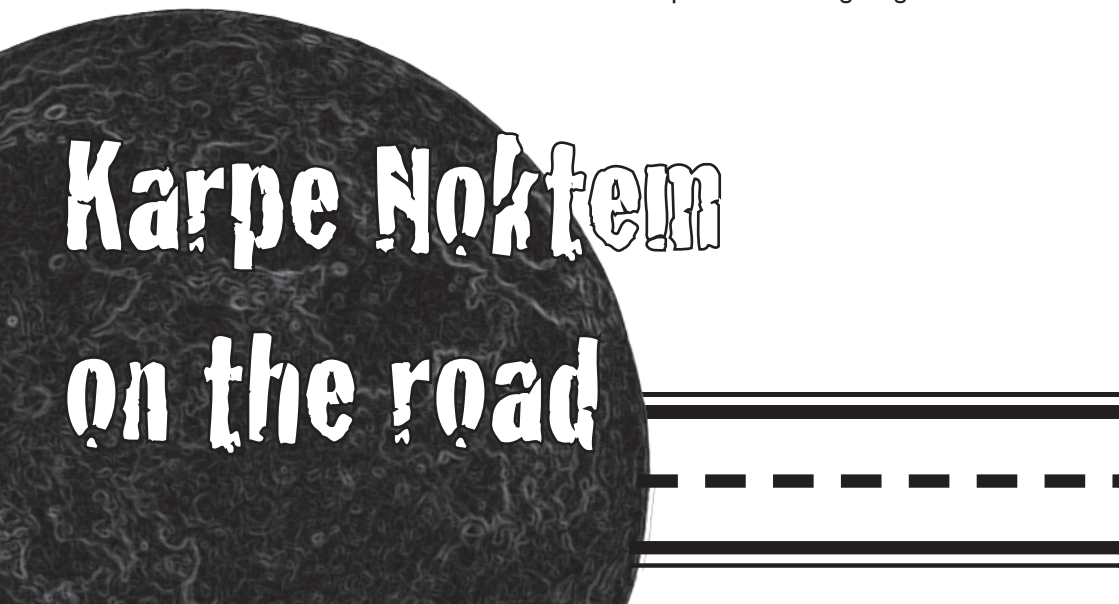
Na het opzetten van de tenten, een fikse scheut gloeiend hete koffie, enkele blikken bier, een vruchteloze zoektocht naar de kat Kettingzaag danwel PZN (Poes Zonder Naam), een partijtje Hints en een tijd slap ouwehoeren werd het langzaam aan tijd voor het onvolprezen kaartspel Weerwolven. De sinistere sfeer zou het uiterste vergen van onze zenuwen! Eén voor één trof Magere Hein de dorpsbewoners, hetzij als weerwolf, hetzij met vergif, hetzij als resultaat van een volksgericht. De verraderlijke weerwolven moesten echter het onderspit delven. Het dorp wist stand te houden!

Na het succes van vorig jaar werd ook dit jaar de zaterdag gewijd aan een theaterworkshop, weer onder de kundige leiding van Alette. De Karpe Noktemers werden in twee kampen verdeeld die het tegen elkaar zouden opnemen. Acteerprestaties als wapen, dat maakt deze activiteit zo bijzonder! Het uiterste werd van beide teams gevergd, maar ze wisten stand te houden tegen elkaar zodat een tie-break noodzakelijk werd. We deden mee aan 'Idols' zonder het risico om voor

heel Nederland op TV voor joker te worden gezet. Jorg bleek zo goed in het imiteren van Jerney Kaagman dat zijn team er met de hoofdprijs ervandoor ging. Maar het gaat om het spel en niet om de knikers. En lol hadden we die middag zeker!

Na het acteren werden er later die dag heuse filmopnamen gemaakt waarin zelfs bekende superhelden als 'De Rechtvaardigheidsman' figureerden. Melkdrinkende vluchtelingen van de wat traditionelere verenigingen werden geïnterviewd en er werd een poging gedaan verwilderde groepsleden op te sporen. Andermaal werd het uiterste van de creativiteit gevergd, maar de resultaten leidden dan ook keer op keer tot lachsalvo's. Of deze promotiefilms echter ook tot nieuwe leden zullen leiden? De tijd zal het leren.

Wat is een kamp zonder een schranspartij? De barbecue werd zorgvuldig schoongeschuurd na een jaar enthousiast roesten en de bierblikken werden andermaal te voorschijn gehaald. De nodige gezelligheid was er al en toen moest het kampvuur zelfs nog beginnen. Een

Karpe Noktem

on the road

kamp zonder kampvuur is immers geen kamp. Het bakken van brood in het kampvuur leidde bij iedereen tot veel hilariteit doordat de bakkers bedolven raakten onder een dikke laag kleverig brooddeeg. Marshmallows bleken toch handiger te

veel mogelijk te negeren (hoewel hij door velen diep werd verwenst). Pas vele uren later werden de tenten verlaten. Een gat in de dag slapen is immers de beste manier om een gat in de nacht wakker te blijven. Deze dag werden oude kampspelletjes van

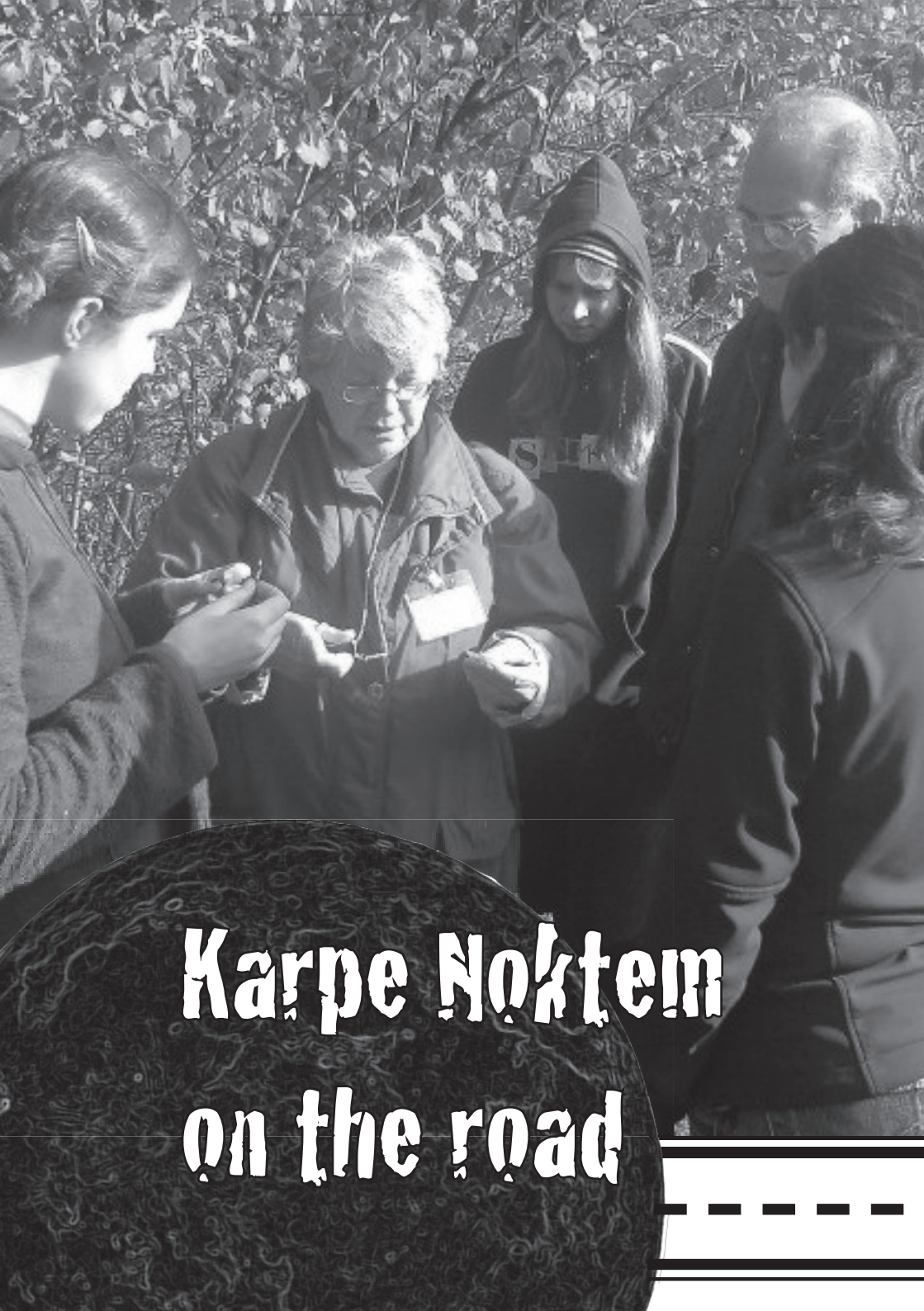

zijn, die vielen tenminste niet steeds in het vuur. Veel verhalen kwamen boven bij de leden, wellicht enigszins onder invloed van het bier dat langzamerhand opdraakte. Zo leer je je medeleden toch beter kennen. De uren verstreken en onder de - niet gehinderd door kunstmatige verlichting - kraakheldere sterrenhemel droop de één na de ander af naar zijn tent. Gelukkig waren wolkbreuken dit jaar uitgebleven zodat de 'Hoeve niet meer als noodopvang hoefde te dienen voor leden met ondergelopen tenten.

Besloten werd, in tegenstelling tot de Boeroude plattelandstraditie, om de kraaiende haan in de vroege morgen zo-

stal gehaald als Britse Bulldog en zelfs het goede oude Verstoppertje kon de leden boeien. Jammer genoeg klapte er een enkel dubbel bij het spelen van Britse Bulldog en hoewel de schade in de eerste instantie leek mee te vallen bleek een ad-hoc verband toch noodzakelijk.

An alle moois komt echter een eind, Adus ook aan het Karpe Noktem introweekend. De tenten werden afgebroken, alle bierblikjes zorgvuldig met een kangoeroesprint vermorzeld, het afval werd nog een keer nauwkeurig gesorteerd en we moesten weer voor een jaar afscheid nemen van de onze verblijfplaats. Mariahoeve, tot volgend jaar! **[PL]**

Karpe Noktem on the road

Kluifjeszwam incognito

Het is vier november, twee uur 's nachts. De telefoon gaat. Je schrikt wakker en neemt op, aan de andere kant hoor je *Bram Balk*. Hij heeft een fiets nodig. Je sliep net eens een keer vroeg, dus dit nachtelijke verzoek kan niet worden gehonoreerd. Dit was het feitelijke begin van de Natuurwerkdag voor Marlies, een van de negen Karpe Noktem afgevaardigden.

De fiets was nodig, want de locatie waar Karpe Noktem zou helpen was Staddijk. Dat ligt nog net in Nijmegen, maar is een beetje te ver lopen voor Bram. Gelukkig kon hij samen met Alette nog een fiets kopen bij een jun... uh, Paul. Ondertussen waren Marlies, Jorg, Sophie, Giedo en ik al met een aardig tempo op weg naar Staddijk. Daar troffen we een groot aantal IVN-dinosauriërs aan, van het type 'ons kent ons'. We werden vriendelijk welkom geheten en ondertussen had ook Lieke zich bij ons gevoegd.

Er lagen handzaagjes, grote zagen, nóg grotere zagen en kniptangen voor ons klaar. Na de uitleg waren we als KN-groep

compleet (Bram, Alette en Paul hadden het gehaald) en gingen we enthousiast van start. Na nauwelijks anderhalf uur werk (elzen- en wilgentakken verwijderen aan de waterkant) was het alweer koffiepauze / lunchtijd. Daarna wachtte ons de geweldige paddestoelenexcursie onder leiding van madame Eleonore. Een struise dame die graag wilde dat we allemaal in haar pas bleven lopen. Dat lukte aardig. Giedo ontdekte de zeer zeldzame kluifjeszwam en kon alle eer opstrijken. Ik imiteerde als beste de buizerd, die ik daarmee wegjoeg, omdat ie dacht dat er concurrentie was. Aan het einde van deze excursie door het gevarieerde park Staddijk mochten we nog even lekker voelen aan de glibberige spekswoerdzwam. Puur genieten.

We hadden nog lang niet het gevoel veel werk verzet te hebben, maar bij terugkomst stond de tomatensoep al ongeveer op ons te wachten. Geen spierpijn dus deze keer. Maar wel een tevreden gevoel over een gezellige dag. Alleen jammer voor pechvogel Marlies dat het noodlot weer eens toesloeg: een klapband op de terugweg. Misschien als straf, omdat ze Bram 's nachts niet te woord had willen staan... **[CD]**

Om drop-outs bij Karpe Noktem tegen te gaan werd er vrijdag 27 oktober een dropping georganiseerd. Nog maar net bekomen van het flitsende feest bij Biton de nacht ervoor maakte ondergetekende zijn opwachting op het Nijmeegse treinstation. Weliswaar niet voor een treinreis, maar voor een busreis naar een wonderlijke locatie ergens in de omgeving. De blinddoeken die uiteraard vóór de busreis al strak om de schedel gesnoerd werden leidden tot veel hilariteit. Het is immers zinloos een dropping te organiseren als je weet waar je heengaat. Kilometer na kilometer werd afgelegd bij deze tocht naar het ongewisse. Gelukkig speelde de buschauffeuse het spel goed mee en riep zij geen haltes om. Dat zou het tenslotte wel al te gemakkelijk maken.

Karpe Noktem on the road

Forest Dump

Na de busreis was het leed echter nog niet geleden. Drie teams streden om de eer om als eerste de eindlocatie terug te vinden. Als deze teams op dezelfde plek en om dezelfde tijd zouden beginnen, zou de dropping in een ordinaire hardloewedstrijd ontaarden en dat was niet de bedoeling. Dus er werd geblinddoekt om een ware voettocht afgelegd. Dit terwijl de deelnemers geen flauw idee hadden waar in het land of zelfs in welk land zij zich bevonden. Maar achter de wolken schijnt de zon en de blinddoeken verdwenen. Deze bleken bijkans overbodig te zijn geweest. Alles wat wij zagen was een inktzwarte duisternis. Zaklantaarns wisten daar echter korte metten mee te maken. Een wijsvinger van Alette stuurde ons bij benadering in de juiste richting en wij ving een barre mars aan door duistere wouden. Veel meer dan rechthoekig lopen konden we eigenlijk niet, dus begonnen we daarmee. Zelfs de spaarzame artificiële verlichting van buiten het bos rondom ons verdween en slechts de sterren voorzagen ons van licht. In een stevig marstempo werd de

reis voortgezet.

De bewoonde wereld bleek echter niet zo bijster ver weg te zijn en al spoedig bereikten wij de Heilig Landstichting. Althans, zo werd ons door één van de inboorlingen van dit gat gemeld. Vanaf de Heilig Landstichting was het vinden van het aangrenzende Nijmegen geen groot probleem meer en met rasse schreden werd deze prachtige stad bereikt. Enkele kilometers verder werd het officiële eindpunt bereikt. De dropping was voorbij...en op welke manier een barre voettocht beter af te sluiten dan met gloeiende chocomel en hartverwarmend bier? Hete chocomel maakt, zoals bekend, de tongen los en van deze gelegenheid werd gebruik gemaakt om weer eens een namenronde te doen voor de nieuwe leden. En uiteraard voor de oude, zodat de nieuwe leden bekend zouden worden. Hiermede was de dropping tot zijn eind gekomen en we ving een aanzienlijk kortere reis aan om weer thuis te geraken om van een welverdiende ochtendrust te genieten.

[PL]

Hippies, drugs

If you wanna get down, down on the ground,

Cocaine.

(Eric Clapton)

“I wanna be a hippie and I wanna get stoned” zei een vaag gabberclubje ooit eens. Deze associatie van het hippietijdperk en wiet kent iedereen wel. Een hele generatie genoot van het effect van dit plantje, streefde toen al voor legalisatie ervan en boven alles: rookte het tijdens het maken of genieten van muziek. Een golf van creativiteit, experimenten en diversiteit in liederen stamt uit de jaren zestig. Legendarische artiesten zoals Jimi Hendrix, The Doors of Joe Cocker kregen hun inspiratie tijdens het genot van kruidige dampen en leverden ons zo de meest innovatieve nummers. In dit artikel een zoektocht naar de link tussen drugs en muziek.

Hippideologie

Mijn eigen beeld van hippies als blowende linkse boomknuffelaars werd pas geleden bruut verstoord door een geschiedenisles van mijn moeder. Tijdens een aperitief kreeg ik een compleet verslag van deze kleurrijke periode; de beperktheid van mijn

stereotype gedachten werd meteen even rechtgezet.

De opkomst van de hippiegeneratie, midden jaren zestig tot begin jaren zeventig, bracht veel met zich mee: sociale bewegingen, het gebruik van drugs en vooral het idee dat iedereen het recht in handen moest nemen om vrij te zijn. Het hippie-ideaal leek veelbelovend: geweldloos protesteren tegen de Vietnamoorlog en tegelijk de kans waarnemen om de gevestigde orde aan te vallen. Als tegenhanger van de burgerlijke orde ontstond het idee om een commune op te richten waarin iedereen zichzelf was, zonder enige vorm van autoriteit. (Deze gemeenschap bleek uiteindelijk niets meer te zijn dan een clubje blowende, duffe mensen die het allemaal met elkaar deden). Deze nieuwe seksuele vrijheid had te maken met de net ontdekte seksuele revolutie, waarin de vrouw de kracht van de pil ondervond en zo uiteindelijk bewust zelf haar seksuele beslissingen kon nemen.

Hippiconografie

En van de visuele kenmerken die in het hippietijdperk zijn debuut maakte is het welbekende peaceteken. Een driepoot in een cirkel had nog nooit zoveel aandacht gekregen dankzij

gs en muziek

de kracht van zijn symboliek. Het vrede-desteken werd in 1958 ontworpen door de Brit Holtom als symbool tegen het gebruik van nucleaire kernwapens.

Na dit ontspannende vertoog van mijn ouder zat ik daar, starend naar mijn lege glas, met één gedachte: was ik maar vijftien jaar eerder geboren! Maar tja, de vraag blijft: hoe komt het dat juist de periode van een stel duffe blowers zoveel muzikale noten liet kraken?

Ideologie in de muziek

“Wees een beter persoon en luister naar Joan Baez” antwoordde mijn moeder toen ik vertelde over de Karpe Noktemactiviteit Koken voor Straatmensen. Baez vormde het stelletje met Bob Dylan toen deze zijn protest uitproestte in de vorm van “The times they are a’changin’”. Dylan vond de oervorm van hippiesongs uit met het concept van protestliederen, waarin hij zijn visie van een utopische wereld uitte. Houd van je buurman en hij zal op zijn beurt bijvoorbeeld zijn krachten bundelen in het repareren van je verwarmingsketel terwijl je verbreedert tijdens een gesprek over wereldvrede. Het bewustzijn van ‘anders denken’ wordt door Dylan aangemoedigd in het lied ‘Blowin’ in the wind’. ->

Psychedelica!

Er ontstond een opening voor alle experimentele drug-addicted muziekfanaten, namelijk het begrip psychedelica. Blowin' is al erg dichtbij het begrip blowen, nietwaar? Deze stijl wordt gedefinieerd als een experimentele reis tussen de tonen met een jointje achter de kiezen. Neem een hijs, verwoord je verlangens en ga er even fijn een deuntje bij schrijven, zodat de medemens ervan kan genieten. Hoewel drugs altijd wel omstredden zijn geweest en vandaag de dag vooral geassocieerd worden met hangjongeren en discussies over wetgeving, kan deze uitspatting óók leiden tot muzikale vernieuwing!

Pak een artiest als Donovan, de pre-Dylan one-man band, met een nummer als 'Atlantis' en dan zie je het licht. Je moet wel stoned zijn om dit nummer te kunnen appreciëren. Geloof me, ik heb de test gedaan: nuchter is er geen zak aan, maar na drie joints is het een oeuvre dat duidelijk een Grammy verdient. Voor de grap heb ik ter illustratie even een lijstje gemaakt van nummers uit deze tijd die misschien ook extra genietbaar zijn tijdens een lief

klein jointje.

- Jefferson Airplane: 'White Rabbit'
- Hendrix: 'Purple Haze'
- De volledige soundtrack van Austin Powers
- Donovan: 'Superman'
- The Animals: 'I'm a believer'

PvdH

De erfenis van hippiemuziek en joints vindt je gelukkig overal terug: zie 'Purple Haze', die in de Kronkel in beide betekenissen van het woord heel vaak gedraaid wordt. Ook wordt er op de Karpe Noktemborrels vaak hippiemuziek gedraaid, al glimlachend naar het peace-teken dromen wij over bommen.

De hedendaagse wereld waarin een materialistische bling bling cultuur heerst die mij niet aanspreekt en het besef dat er nog steeds consequent oorlog wordt gevoerd doen mij verlangen naar het hippie-ideaal. Het wordt eens tijd dat wij vredelievend samenkomen om te streven naar eenheid en dat wij ingaan tegen de gevestigde orde. Ik ga een hippiepartij oprichten. **[L]**

Quotes

Op het na-introweekend

Op tafel bij Cilia's ouderlijk huis ligt een courgette met het formaat van een kleine tot middelgrote hond of een flinke ghettoblaster.

Alette (verbaasd): "Zo, dát is een grote courgette!"

Johan (verbaasd): "Sjézus, wat een grote courgette!"

Judith (verbaasd): "Wat een grote courgette!"

Giedo (verbaasd): "Zo, dat is een grote courgette! Twee jaar geleden lag er ook zo een..."

Laura (verbaasd): "Ligt die courgette hier al twee jaar en hij is nóg niet aan het schimmelen?"

Jorne: "Ik ben de Rechtváárdigheidsman! Dit is niet rechtváárdig!"

Na de dropping

Na een lachbui om een grap over aardappels kijkt iedereen haar aan.

Sophie "Wat? Ik houd wel van aardappelgrappen".

Cilia: "Giedo was niet alleen te vroeg geboren, maar was ook onderontwikkeld..."

Alette: "...en dat is nooit meer goed gekomen..."

Twan (melancholisch): "...hij was zo groot als een Barbiepop..."

Niels: "Hé Marlies, jij had toch vandaag een speciale ontdekking gedaan?"

Marlies: "Ik doe iedere dag speciale ontdekkingen."

Alette en Niels bespreken hun favoriete merk sokken.

Alette: "Het is zó'n lekker gevoel als je sokken van Valk aantrekt!"

Niels: "Ja, het is zelfs beter dan een orgasme!"

Karpe Nokte

24 januari: Bandjesavond

Wegens geweldig succes is er op woensdag 24 januari weer een bandjesavond in de Onderbroek!

Genre: Metal

Locatie: Café De Onderbroek

Aanvang: 22:00

31 januari: politieke quizborrel

Onze uil is nog niet lang weg en bewijst zich weer tijdens het organiseren van de Politieke quiz voor woensdag 31 januari tijdens de borrel!

Locatie: Café Dollars

Aanvang: 20:30

06 februari: Koken voor straatmensen

Karpe Noktem kookt voor straatmensen. In samenwerking met Stichting Straatmensen organiseert KN het bereiden van een lekkere warme hap voor de daklozen van Nijmegen. Zin om mee te helpen? Mail dan naar Twan@karpenoktem.com

Locatie: Nog onbekend

Aanvang: +/- 17:00

07 februari: Debat met Trivium

Vandaag gaan we bij Trivium op bezoek om eens lekker een avondje te gaan debatteren.

Locatie en tijd volgen

12 februari: Valentijnsborrel

Het is borreltijd, en dat het valetijnsdag is, weerhoudt ons niet deze borrel te houden. En misschien wordt het een heel speciale borrel...

Locatie: Café Dollars

Aanvang: 20:30

m Agenda

21 februari: Karpe Rockt'em Nieuwe Stijl (TIP!)

Karpe Rockt'em is HET grote feest waar iedere KN'er zijn vrienden naartoe sleept! We beginnen LIVE met Plastic Halo en daarna nemen de DJ's het over tot de ochtend.

Programma: Plastic Halo, DJ Jesper

Locatie: Café Merleyn

Aanvang: 22:00

28 februari: Pokerborrel

Naar aanleiding van het succes van de pokerborrel in december krijg je deze maand een nieuwe kans je geld te verspelen!

Locatie: Café Dollars

Aanvang: 20:30

06 maart: Koken voor straatmensen

In samenwerking met Stichting Straatmensen organiseert KN het bereiden van een lekkere warme hap voor de daklozen van Nijmegen. Heb je zin? Mail dan naar Twan@karpenoktem.com

Locatie: Nog onbekend

Aanvang: +/- 17:00

07 maart: Extreme Playbackshow

De jaarlijks terugkomende playbackshow van Karpe Noktem is altijd een succes. Zorg dat je erbij bent en nog belangrijker: zorg dat je een leuke act hebt ingestudeerd met je vrienden.

Lokatie en tijd volgen

14 maart: ALV borrel

Heb jij een mening over o.a. de begroting of de Akta Nokturna? Kom je hart luchten bij het bestuur!

Locatie: Café Dollars

Aanvang: 20:30

Uit het dagboek van een amateur-Rock 'n Rollband

De belevenissen van Plastic Halo

Deel 3: Spelen, spelen, spelen!

Lief dagboek,

Het spijt me dat ik je zo lang verwaarloosd heb. Het is niet dat ik een ander heb, ik kan het allemaal uitleggen! We zijn heel veel onderweg geweest en ik heb onderweg steeds kleine stukjes opgeschreven. Dus nu vertel ik je alsnog wat ik op mijn hart had. Daarbij noem ik deze keer geen namen, daar komt alleen maar gedonder van...

In Zwolle is een studentenclubje en dat organiseert elk jaar de Bierweek. Daar krijg je als optredend artiest dan geen geld, drank of een andere beloning van de organisatie en als je dan maar zelf wat bier uit de koelkast pakt (voor consumptie of douche) word je eruit gezet. Zo gaat dat al jaren. Best interessant, vinden wij. Dat ze dit jaar tevens telefoons kwijt maken vind ik een goede aanvulling op het programma. Leuk dat je dan de volgende dag op hun site foto's kunt zien waarop andere mensen jouw telefoon in hun handen hebben. Ook was er dit jaar een Hollywood-filmster aanwezig, inclusief jetlag. Deze doet het trouwens ook prima met ons op de stads-tv, alleen jammer dat er dan niemand naar kijkt. Voor meer uitleg raad ik je aan de film Wild Romance aandachtig te bekijken.

In Groningen zijn ze ook vernieuwend: je hebt daar een kroeg waar ze een band plannen, deze ter plaatse ruimschoots van tevoren aankondigen en vervolgens vragen ze een paar dagen vóór het geplande concert aan een willekeurige bezoeker of die de desbetreffende band ook even inlicht. Werkt prima, en wij zijn er ook niet vies van.

Vriezenveen is een dorp dat zó goed is verstopt aan de rand van

ons land, dat je het moeilijk kunt vinden. Bij extreme mist is het dan fijn als je een navigatieapparaat hebt, dat jou vertelt dat er daarnet in dat weiland een afslag was waar je naar rechts had moeten. Het is inmiddels al maart en er ligt nog steeds sneeuw. Als iemand van ons dan niet meehelpt met het uitladen van de spullen zit even later zijn boxershort vol met ijs. Dat zorgt voor een mooie dans. (Zo ontspringt niemand de dans!)

Terug in Zwolle kwamen we erachter dat anno 2006 de Beatles nog enorm hip zijn. Dat vinden wij ook. Netjes in pak en op blote voeten wisten we de hedendaagse jeugd daar gelukkig van te overtuigen tijdens een voorronde voor de wedstrijd Cover Your Ears. Maar als je dan bij de finale een bassist zonder haar maar mét bril neerzet omdat de echte op vakantie is, ja dat is vragen om problemen. De Beatles worden immers ook nog steeds achtervolgd door complottheorieën over de vermeende dood van hun bassist...

Nijmegen is een kekke stad. En KeK is best een leuke bandcompetitie en Merleyn en Doornroosje zijn daarbij leuke zalen om voor te spelen. En de mensen van de organisatie van KeK zijn ook kek. En ik heb zo'n vermoeden dat ik er volgend jaar iets meer mee te maken ga hebben...(!) De studentikoze variatie op 'held op sokken', genaamd 'helden in Onderbroek' van een bekende Nijmeegse studentclub was helaas niet zo'n succes. Maar hee, pluk de nacht! Naast mijn persoonlijke favoriet Inspector Gadget was er wel goed bier en nog biologisch verantwoord ook!

[PJ]

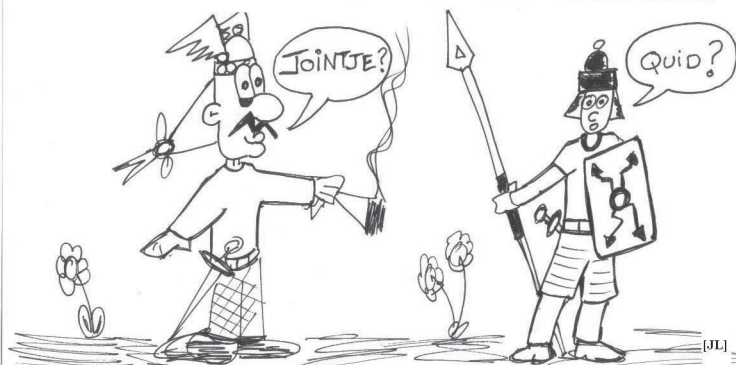
Volgende keer: *hippies!*

HIPPIX

DE BLOWENDE GALLIËR

Zo'n 2000 jaar geleden was Gallië (zo heette Frankrijk toen) bezet door solaten van Caesar, de Romeinse veldheer. Heel Gallië? Nee. Waardoor één kleine nederzetting succesvol weerstand bleef bieden aan de overweldigers...

HIPPIX - de blowende Galliër -

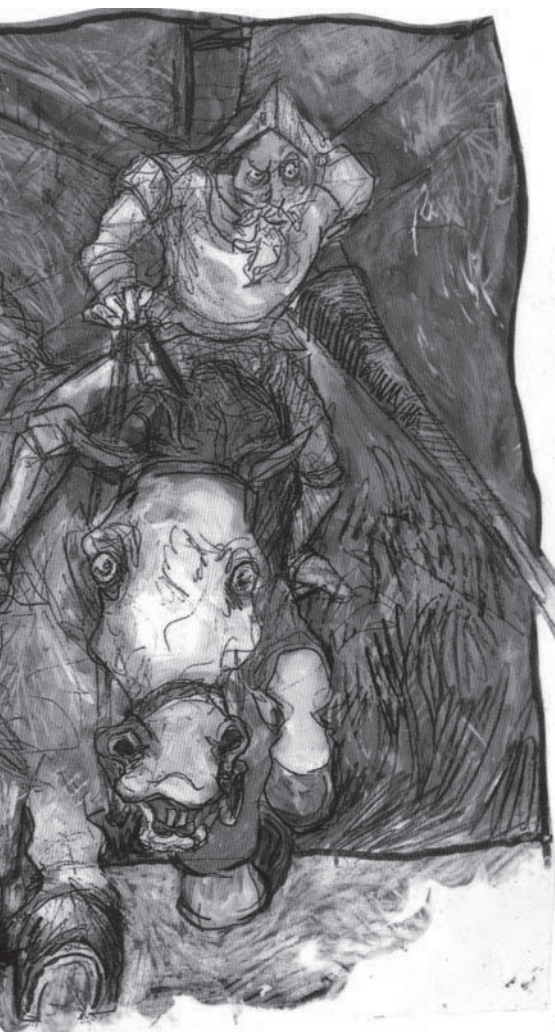

MuZiekklassiekers

"EAT THE RICH"
- AEROSMITH -

Over draken en

Valt het u op dat er de laatste tijd wel érg veel gekken over straat lopen? Hebt u al bezorgd aangeklopt bij de lokale inrichting om te vragen of de verlofregels soms zijn aangepast? Is het al zover dat de schaal van kierewiet zover is verschoven dat zelfs Emile Ratelband geen voldoende meer haalt? Geen reden tot paniek – Emile is nog steeds even maf; het is de wereld die veranderd is. De mallotenstandaard is een stuk hoger gezet en de instigator is het *Don Quichote Project*.

Bij de woorden 'Het Don Quichote Project' denkt u misschien in eerste instantie aan een mogelijke nieuwe roman van Dan Brown of een van zijn navolgers. Dit is niet het geval. Onder de mysterieuze naam schuilt een groep jonge en oude mensen die een nieuw concept en op den duur zelfs een nieuwe levenswijze willen opzetten. Het grote voorbeeld van dit illustere collectief is vanzelfsprekend het literaire personage Don Quichote, een oude man die op een dag besluit zijn ridderliteratuur na te leven. Als dolende ridder met bijbehorende ouderwetse en vooral hoogdravende idealen voor een rechtvaardige, betere wereld, gaat hij op zoek naar monsters om te bevechten en dames om uit de nood te helpen. Daarbij wordt Quichote echter bespot en uitgela-

legens

chen door de dorpsbewoners, omdat de beste man tekeergaat tegen windmolens, toneelspelers en schapen in de veronderstelling dat het reuzen, schurken en legers zijn. De mensen die het goed met Don Quichote voorhebben proberen hem met zachte of harde hand uit zijn droomwereld te trekken, wat nog niet zo eenvoudig blijkt.

Was Quichote zich misschien niet bewust van de scheidlijn tussen realiteit en waandenkbeeld, het Don Quichote Project is dit wél. Volgens de projectleden leven er juist te weinig mensen in een eigen fantasiewereld en zijn veel te veel mensen simpelweg sáái. Om de wereld een beetje op te peppen trekken zij alleen of in groepen de wijde wereld in om willekeurige mensen te verrassen met hun vreemde visioenen. Grote kans dat u binnenkort door een jongeheer of -dame gevraagd wordt of u misschien een reus voorbij heeft zien komen, of dat u misschien mee op jacht wilt naar de boze tovenaars Malefacco. Aan u de keuze om het welbekende 'die is gek' - gebaar te maken, boos te worden of hen uit te lachen, - óf om zelf ook deel te nemen aan dit collectieve delirium van avontuur, moed en heldendom. De Quichotters met hun pleidooi voor de fantasie vormen een romantische revolutie tegen de inperking van voorstellingsvermogen in de samenleving

en zijn lage tolerantie voor mafketels, naïevelingen, romantici en dromers.

Het Don Quichote Project loopt pas enkele weken, maar vergaart razendsnel leden en wereldwijde bekendheid. Er is zelfs al een verzetsbeweging op gang gekomen. Deze groepen zijn opgericht door bezorgde ouders en maatschappelijke instanties als de kerk. Zij dragen namen als 'Moeders tegen Fantasie' en 'Religie tegen Sprookjes' en beschuldigen het Don Quichote Project van gebruik van geestverruimende middelen, schizofrenie en 'imaginair terrorisme'. Beide kanten winnen snel aanhangers, zodat binnen afzienbare tijd wellicht de mogelijkheid opdoemt van een strijd tussen werkelijkheid en droom, tussen realiteit en fantasie. Het Project zal dan naast de verzonnen monsters ook de wérkelijke maatschappelijke reuzen tegenover zich vinden.

Ik ben benieuwd hoe deze situatie zich zal ontwikkelen. Zullen we uiteindelijk sprookjes als maatschappelijke standaard invoeren of zullen de realisten, praktische mensen en cynici het voor het zeggen houden? We zullen het zien, maar als het aan mij ligt kunt u uw ridderkostuum, lans en optimisme pakken en eropuit trekken om een vuurspuwende draak te gaan bevechten. Maakt niet uit dat het stiekem de tractor van boer Teunis is. Leef die fantasie!

[MB]

To be hippie or not to be hippie... that's the question

Al sinds mijn twaalfde levensjaar ben ik ervan overtuigd dat ik veel te laat ben geboren. Een jaartje of twintig. In die tijd, de jaren zestig, was het best oké als je geen duidelijke mening had of niet wist hoe je de komende vijftig jaar je tijd door zou gaan brengen. Produceren en consumeren waren niet de key issues voor de gemiddelde burger en alles ging lekker relaxed zijn gangetje. Jointje erbij, no worries... Make love, not war. Je werd zelfs niet raar aangekeken als je vertelde dat je uit principiële overwegingen besloten had geen vlees meer te eten. Sterker nog, als je van mening was dat het milieu en de dieren beschermd moesten worden tegen de onuitputtelijke vernietigingsdrang van een hogere diersoort, genaamd de homo sapiens, werd je serieus genomen.

Laatst las ik een discussie over de Partij voor de Dieren. Een meisje vertelde dat zij op Pv/dD zou stemmen, omdat dieren evenveel waard zijn als mensen. Vond ik ook, ooit. Ik heb echter geleerd dat mensen wel degelijk een hogere positie hebben dan dieren, daar alle dieren volledig afhankelijk zijn van de mens. Ik ben het er mee eens dat er meer aandacht naar dieren uit zou moeten gaan, maar dat gaat alleen als het ook goed gaat met de mensen en de economie in Nederland. Waar ik mij dan ook vreselijk aan erger, is het feit dat Pv/dD alléén over dieren wil praten. Over mensen hebben zij geen mening. Dit brengt mij tot de conclusie dat Pv/dD in de Tweede Kamer een nutteloze verspilling van zetels is.

Nu kan ik doen alsof ik echt boos ben op Pv/dD, maar laten we eerlijk blijven: ik eet nog steeds geen vlees, ik heb nog steeds dreadlocks, ik verkies vrede nog steeds boven oorlog, maar ik ben geen hippie meer. Ik ben van mening dat geld belangrijk is, ben van plan ooit zelf een onderneming te starten en verkies verstand boven gevoel. Het zal wel horen bij volwassen worden. Toch blijft het mooi om terug te kijken naar vroeger, toen we nog naïef en idealistisch waren. Dit wordt voor mij een Akta om nog lang te bewaren.

Gegroet,

Uw ex-hippie [SF]

Een streven naar de wereldvrede

De notariële akte waarbij Karpe Noktem is opgericht vermeldt als een der doelen van de vereniging "Het bewerkstelligen van de wereldvrede". Het is drie december 2004 als dit ook als zodanig wordt vastgelegd in het oprichtingsstatuut. Nu, precies twee jaar later, is het goed de tussentijdse balans op te maken. Hoe is het met de wereldvrede gesteld? En wat is er veranderd sinds de oprichting van Karpe Noktem in 2004?

Om deze vragen te beantwoorden is het allereerst goed om uiteen te zetten welke activiteiten Karpe Noktem de afgelopen jaren heeft georganiseerd om de vrede op aarde een handje te helpen. Volgens mij zijn er een drietal te noemen: 1. Het maandelijks koken voor straatmensen 2. Participatie in een vredestocht en 3. Natuurbeheer. In meer of mindere mate spreekt uit deze activiteiten een maatschappelijk engagement dat een vredelievende druppel op de gloeiende plaat van de wereld kunnen vormen.

Koken voor Straatmensen

Wat betreft het koken voor straatmensen (met Stichting Straatmensen) kan worden opgemerkt dat het aantal daklozen in Nijmegen sinds 2004 is toegenomen. Dit valt echter niet empirisch aan te tonen. Statistieken over het aantal daklozen zijn zelfs bij het Centraal Bureau voor de Statistiek (CBS) niet te verkrijgen. Het Leger des Heils spreekt desondanks over een toename en ook notulen van raadsvergaderingen van de Gemeente Nijmegen wijzen in die richting. Aan de hand van die gegevens is natuurlijk moeilijk vol te houden dat het koken voor straatmensen bijdraagt aan het verminderen van hun aantal. Immers, het niet bereiden van maaltijden voor deze groep zou eerder een afname betekenen. Dit is echter een sinistere gedachte en ik wens graag te geloven dat Karpe Noktem in werkelijkheid lichtelijk heeft bijgedragen aan het voorzien van één van de fysiologische basisbehoeften aan dak- en thuislozen in Nijmegen. Dat het er desondanks méér zijn geworden wijten we voorlopig maar aan andere contexteffecten: drie kabinetten Balkenende of een

links Nijmeegs college?

De bijdrage aan de wereldvrede is in dit opzicht gelegen in het feit dat het voorzien van voedsel aan deze behoevende (en groeiende?) groep voor hen de noodzakelijkheid om meer innovatieve en reïtivistische vormen van levensonderhoud te zoeken, enigszins wegneemt. De afkering van de maatschappij is niet meer totaal. Omdat daklozen in mindere mate hun doelen (in levensonderhoud) hoeven te bereiken door middelen in te zetten die haaks staan op de institutioneel vastgelegde wet- en regelgeving, wordt de eventuele schade die daar uit voort zou vloeien wellicht gereduceerd.

Vredesoptocht

De wereldvrede an sich trachtte Karpe Noktem onder andere te bereiken door deel te nemen aan een vredesoptocht, georganiseerd door de Stichting Vrouwen voor Vrede (november 2005). Hoewel het aantal gewapende conflicten en oorlogen in de wereld tanende is, is de huidige situatie nog mijlenver van de wereldvrede verwijderd. Het bestaan van Karpe Noktem heeft daar voorlopig nog weinig aan kunnen veranderen. Sinds haar oprichting heeft de vereniging midden in een wereld gestaan die wild in brand stond: (onder andere) felle opstanden in Haïti (2004), burgeroorlog in Centraal Afrika (2004- heden), hevige gevechten in Pakistan (Warziristaanse lokale krijgsheren tegen het Pakistaanse leger

tussen 2004 en 2006), het Tsjaad - Sudan Conflict (2005-2006) en de Libanon-oorlog van Israël (2006). De oorlogen in Afghanistan en Irak waren al begonnen ten tijde van de officiële oprichting, de Irakese bijna - burgeroorlog laat ik hier nog buiten beschouwing, evenals de Koude Oorlogen van de VS met Iran en Noord-Korea. Om van de vermeende terrorismedreiging nog maar te zwijgen. Kortom: in het streven naar de wereldvrede is er voor Karpe Noktem nog werk aan de winkel. Geen klein karwei overigens. Het is dan ook een geruststellende gedachte dat we het leed van de wereld niet alléén op onze schouders hoeven nemen; de middelhoogbejaarde Vrouwen voor Vrede delen die weltschmerz met ons.

Natuurbeheer

Meer succes had de aandacht die Karpe Noktem in het verleden en ook recentelijk aan het milieu besteedde. Leden van onze vereniging bleken niet te beroerd om de daad bij het woord te voegen en zichzelf verdienstelijk te maken voor wat natuurbeheer (zie ook het artikel 'Kluifjeszwam Incognito' in deze uitgave). Een goed milieu, wellicht een randvoorwaarde voor de wereldvrede, kwam daarmee een stapje dichterbij. Milieu blijkt in Karpe Noktemkringen helemaal geen ondergeschoven politiek thema. Al lang voordat bijna -president Al Gore een klimatologisch doemscenario schetste met

de film *An Inconvenient Truth*, wist Karpe Noktem een dergelijke problematiek al aan de kaak te stellen. De politieke elite, met Gore voorop, volgde pas twee jaar later. Gore haalde zijn inspiratie natuurlijk ergens vandaan; een substantiële bijdrage werd daarbij mogelijk geleverd door Karpe Noktemleden die met groene vingers, schop en zaag in de hand, de betere wereld bij zichzelf lieten beginnen. Nu Karpe Noktem het milieu eindelijk op de politieke agenda heeft gekregen is het natuurlijk zaak om met eenzelfde enthousiasme door te gaan met de groene agenda. Het wordt daarbij tijd dat de vereniging zich buigt over een aanverwant thema: kernenergie. Wordt het uitstapje in het nieuwe jaar een rondleiding door Borssele, of houden we de kerncentrales liever dicht en gaan we toch maar naar Kalkar (Kernwasser Wunderland)?

Discussie

Naast deze drie activiteiten die direct dan wel indirect hun weerklank hebben gehad op het verloop van de vrede in deze wereld, zouden nog de maatschappelijk betrokken film- en discussieavonden genoemd kunnen worden. Immers, in tijden waarin het woord steeds minder vrij lijkt te worden en waarin groepen in de samenleving steeds feller tegenover elkaar lijken te gaan staan waagde Karpe Noktem zich meer dan eens aan enkele inspirerende filmvertonin-

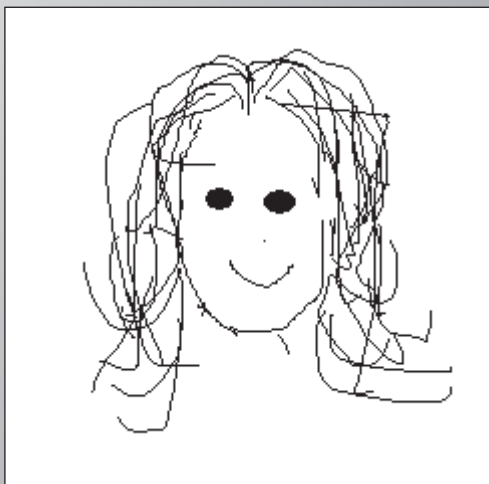
gen (waaronder *Outfoxed* en *Wag the Dog*; over persvrijheid en de waarheid). Daarnaast schuwde de vereniging ook het debat niet. Ten tijde van de moord op cineast Theo van Gogh organiseerde Karpe Noktem een debat over hoger onderwijs en integratie.

Hoewel het streven naar de wereldvrede ooit bij wijze van ludieke grap in de verenigingsstatuten terecht is gekomen, valt wanneer we het bovenstaande beschouwen, niet te ontkennen dat Karpe Noktem op geheel eigen wijze invulling heeft proberen te geven aan dit voor gezelligheidsverenigingen ongewone streven. De activiteiten die onder dit mom genoemd zijn blijken buiten sociaal betrokken, ook heel gezellig te zijn. Dat de wereldvrede desondanks nog niet bereikt is biedt dan ook perspectief voor nog meer gezelligheid! Ik hoop dan ook dat Karpe Noktem in de toekomst haar streven naar de wereldvrede met evenveel speels enthousiasme omarmt als ze in het verleden heeft gedaan. **[GJ]**

LEDEN DOORGELICHT

Met deze keer:

Teken jezelf:

Gij zult niet... ruzie maken met mijn ouders.

Hoeveel bomen heb jij deze week geknuffeld? Veel te veel, een paar duizend!

Waarvoor mag je jou uit de commune halen? Voor mijn vriendje.

Oorlog is stom omdat: het veel geld kost en veel leed veroorzaakt.

Ik demonstreer tegen: de huidige plannen voor het onderwijs, dat gedoe met leerrechten.

Wie vind jij een vieze hippie? Mijn oud-docent handvaardigheid op de middelbare school.

De kortste weg naar de wereldvrede is... vrouwen aan de macht!

Welke bloem ben jij? Volgens mijn vriendje ben ik een roos.

Wat is de omtrek van jouw broekspijpen? Ehm, dat vari-

DIET 'BLOEMSAAT'

eert en ik heb geen meetlint hier in Nijmegen...

Waar is vraag tien gebleven? Vast wel ergens.

Favoriete seventiesband: ik ben meer thuis in de jaren zestig. De Beatles enzo.

Nog liever een broodje poep dan... de rest van mijn leven kerstboompjes versieren (mijn huidige baantje).

Wie verdient de Nobelprijs voor de vrede? Hele goede vraag, ik heb zo gauw geen idee.

Wat doe jij op je linzen? Ik eet nooit linzen, er zijn veel lekkerdere dingen om te eten.

Hoe stoned is jouw innerlijke hippie? Af en toe behoorlijk.

Beste trip: de Praagreis met mijn middelbare school.

Wat vind jij Oh, wow en heavyheavyheavy? Ik heb wel een leuk idee, maar dat ga ik hier niet vertellen...

Wie is jouw goeroe? Vanja, de huisgenote van mijn vriend.

Ben jij een milieuactivist? Ik ben bang van niet. Ik ben dol op grote, onzuinige en uitermate milieuonvriendelijke auto's.

Met welke stripfiguur zou jij wel eens een kopje kruiden-thee willen drinken? Franka.

Wat is jouw fetish? Handboeien.

Hoe goed ben jij in je haar laten groeien? Heel goed, dat heb ik al erg vaak gedaan.

Wie heeft de pet van tante Jet? Volgens mij zag ik een van mijn collega's er mee rondlopen in een kas in Overasselt.

Doe jij je sterrenbeeld eer aan? Helemaal.
[MB]

Soap

Het Geheim van de Kreupele Neusaap – aflevering 8

In elke Akta Nokturna schrijft steeds een ander lid een deel van de soap. Een aflevering telt 500-700 woorden. De inhoud is consistent met die van de eerdere delen en de schrijver maakt gebruik van de clue die bij het vorige deel gegeven wordt. Elke aflevering eindigt met een spannende cliffhanger en de schrijver levert een nieuwe clue voor zijn of haar opvolger.

De kikker zuignapte zich rond Frits' mond en neus heen. Hij verzette zich met elk beetje kracht dat te vinden was in zijn kabouterlijf. Maar wat een Cubaanse bebaarde boskat niet lukt, lukt ook een kabouter niet. De kikker won de oneerlijke strijd, Frits verloor zijn bewustzijn en zakte langzaam weg onder water...

Rüdiger stond aan de kant nog na te dromen over het fantastische lijf van de kabouter. Het beeld van Frits die voorover boog om zijn Teletubbie-zwemschoentjes aan te trekken leek op zijn netvlies gebrand. Het duurde dus even voordat het tot hem doordrong wat er zich in het water afspeelde, maar toen hij eenmaal doorkreeg dat Frits werd aangevallen sprong hij het water in. Die verdomde rotkikker zou zijn goddelijke kabouter niet krijgen! Hij pakte de bebloede bijl en zwom zo hard als hij kon (en de bebloede bijl toeliet) naar Frits en de kikker toe. Toen hij op de plek des onheils aankwam zag hij alleen nog de luid kwakende kikker.

De kikker, wederom gestoord in een intiem moment, was furieus. Woest kwakend wilde hij Rüdiger bespringen, maar zag toen de bijl die Rüdiger omhoog zwaaide. Hij vreesde voor zijn eigen kikkerbiljetjes en bedacht zich nog geen seconde te vroeg. De kikker dook weg in de rivier op zoek naar veiliger oorden, waar hij zou zinnen op wraak en herstel van de ver-

stoorde balans van de kosmos.

Rüdiger liet de bijl los en dook onder water op zoek naar zijn Frits. In het troebele water was het vinden van de kabouter nog een hels karwei. Na verschillende duikpogingen vond hij Frits, verstrikt in zeewier, met een groene kleur. Kwam het door de algen of was hij al te laat? Rüdiger trok Frits los uit het zeewier en nam hem mee naar de kant alwaar hij hem probeerde te reanimeren. Zo teder als hij kon bracht hij zijn mond naar de groene lippen van Frits...

Jantien, voor haar wraak op Rüdiger zoekend naar Frits, kwam bij de rivier aan. Daar zag zij Frits liggen, met Rüdiger over hem heen gebogen! Die trap van Rüdiger was de druppel geweest voor de weduwe, maar stal hij nu ook nog haar minnaar? Haar hoofd begon rood aan te lopen, de ader op haar voorhoofd begon te trillen en in haar mondhoeken verschenen eerst kleine witte puntjes schuim die snel uitgroeiden tot grote vlokken. Zonder één moment te aarzelen pakte Jantien het bijbehorende zakje

van de Teletubbie-zwemschoentjes van Frits en trok hem over het hoofd van Rüdiger heen... Dood! Dood! Dood! Dood, verderf en wraak!

Herman, verdrinkend in de rivier, aanschouwde dit hele tafereel terwijl hij langzaam verder wegzakte naar het Nirvana. In zijn naar zuurstof snakkende hersens gebeurde van alles tegelijkertijd. De neuronen en synapsen stonden onder zoveel spanning dat er kortsluiting dreigde. Frits, Jantien, Rüdiger, de kikker, de bijl, het Teletubbiezakje, het riviermeisje, zijn benen die vergroeiden, alles werd op vreemde wijze door zijn hersens gejaagd! Zijn ogen begonnen te draaien en hij werd kotsmisselijk. Maar toen, plotseling, had hij het! De zin van alle dingen drong tot hem door! Dít wilde hij doorgeven aan de wereld! Met het laatste beetje kracht dat hij nog kon ophoesten probeerde hij te schreeuwen: "Jantien, luister! De zin van het leven is..."

Clue voor deel negen: De kikker herstelt de kosmische balans.
[LE]

Insight in Tommy's mailbox

Tommyismen

->Tom.my.is.me*(het ~ (m.), ismen): een wijsheid betreffende gedragingen van het mannelijk tegenover het vrouwelijk geslacht.)

Beste lezers,

Als schrijver van de Tommyismen word ik regelmatig overspoeld met vragen (Q) en opmerkingen (O) over mijn column. Mijn eerste reactie naar mannen die dit doen: besteed eens wat meer tijd tussen de vrouwen in plaats van achter de computer te zitten. Voor alle vrouwelijke fanmail staat mijn mailbox overigens altijd open. Ik meende maar eens een selectie van de meest opvallende vragen en opmerkingen in Akta Nokturna te moeten plaatsen.

Q. "Beste Tommy, laatst kwam ik een leuk meisje tegen in de kroeg. Ik raakte met haar aan de praat en op een gegeven moment wilden we gaan zoenen. Dat lukte echter niet omdat mijn buik steeds in de weg zat en er steeds haren van mij in haar mond kwamen. Hoe doe jij dit altijd?"
B. Buikje.

A. Hey B... zit je buikje in de weg? MAN! Probeer eens wat groentjes te eten in plaats van steeds bij de Mac te happen. Verder kun je altijd nog proberen wijn te drinken in plaats van bier. Ennuh... als je je haren wat vaker wast is er een kleinere kans dat deze in haar mond blijven plakken.

Q. "Beste Tom/Lieve Tommy, jij schrijft de leukste columns die

ik in tijden gelezen heb. Als schrijver van de Tommyismen ben je vast immens populair. Hoe kan een simpel meisje als ik bij iemand als jij in de smaak vallen?"
Liefs, Wollig Wolkje.

A. Hey babe, dit soort vragen krijg ik natuurlijk all the time, dus het is prettig dat ik dit meteen even aan iedereen kan mededelen. Het valt uiteraard niet mee om bij iemand als ik in de smaak te vallen. Wat helpt is het opsturen van naaktfoto's, naakt voor mijn deur wachten en/of naakt langs mijn huis fietsen. Ook kun je naakt naar een van de borrels komen, om ook andere mannen een kans te geven.

O. "Liefste Tom, voor het slapen gaan lees ik altijd graag jouw column nog eventjes door. Ik heb het idee dat je vrouwen zo goed begrijpt. Ik hoop dat je hier nog heel lang mee door gaat."
Kusjes, Bed-girl.

A. In bed moet je niet lezen, maar lekker met jezelf spelen.

Nou beste mensen, ik hoop hiermee een insight te hebben gegeven in mijn mailbox. Blijf maar komen met die vragen, ik zal ze met alle liefde en plezier beantwoorden. [TS]

Inrichtingsdichtkunst

Het beste uit de commune

"I wanna be a hippy and I wanna get stoned."

Zo zongen ze, zo zongen ze

En ik keek uit het raam

Zo zongen ze, zo zongen ze

Daar stonden ze tesaam'

Zo zongen ze, zo zongen ze

Ik keerde me om

Zo zongen ze, zo zongen ze

Ze vonden me een beetje dom

Zo vroeg ik hen, zo vroeg ik hen:

"Wat is dat, stoned?"

[AO]

*lange haren, ogen rood, mond
oranje, borsten bloot,
ik wil jou en jij wilt mij,
wanneer laat die juut je vrij?
[AO]*

*Hippies doen niet aan geweld
dus ik ben snel uitverteld
[MB]*

Langharig werkschuw tuig? Anders ook!

Sponsoring door SPARQ*

Wie is SPARQ?

SPARQ bestaat al vanaf 1989 en is sindsdien uitgegroeid tot toonaangevend specialist op het gebied van klantcontact. SPARQ selecteert als bemiddelaar voor bedrijven die werknemers in klantcontact zoeken, de beste mensen. Dit kan neerkomen op een (bij)baan op de klantenservice van een verzekeringsmaatschappij of op de commerciële binnendienst.

Waarom bij SPARQ?

De vacatures die wij hebben, bieden mogelijkheden tot doorgroeien of zijn interessant voor jouw CV. Hierbij valt te denken aan werk als clientadviseur bij een bank, maar ook als medewerker bemiddeling bij een bedrijf dat bemiddelt in diensten op diverse vlakken voor particulieren en bedrijven. De functies die wij bieden, beginnen op MBO+ niveau en lopen door tot en met universitair niveau. Ze worden dan ook goed betaald. Onze vacatures hebben gunstige werktijden en zijn vaak goed te combineren met een studie of andere sociale verplichtingen.

SPARQ, is dat wel iets voor mij?

Werken met plezier is een voorwaarde voor succes. Dit is de basisgedachte voor werken bij SPARQ. Wij kijken vanuit de medewerker, zoeken de functie en het bedrijf dat bij jou past, zodat plezier in je werk gegarandeerd is. Om zo goed mogelijk in jouw wensen tegemoet te komen, maken we een afspraak om daar een duidelijk beeld van te krijgen.

Wat heeft Karpe Noktem met SPARQ?

SPARQ's werknemers zijn goed opgeleid, professioneel en ervaren. SPARQ is van mening dat de leden van Karpe Noktem deze eigenschappen bezitten en biedt hen werk aan. Daarbij stelt SPARQ een bedrag van dertig euro per werknemer voor sponsoring van Karpe Noktem beschikbaar. Iedereen die honderd uur of meer werkt voor SPARQ verdient 30 euro extra die gedoneerd worden aan Karpe Noktem. Heb je familie of vrienden die ook bij SPARQ willen werken, dan zijn zij ook welkom. Voorwaarde is wel dat zij jouw naam noemen. (De gegevens worden gecontroleerd). Buiten deze sponsorijsdrage krijg jij natuurlijk een goed loon uitbetaald!

Hoe word ik ex-werkschuw tuig?

SPARQ is altijd op zoek naar mensen die met plezier naar hun werk gaan en de uitdaging zien in een goed resultaat. Als jij het leuk vindt om in je werk een adviserende of juist verkopende rol te hebben, kijk dan op onze website www.sparq.nl voor de mogelijkheden. Bellen (026-4460630) of mailen arnhem@sparq.nl kan natuurlijk altijd. Zoek jij dus een leuke baan en wil je ook nog wat goeds doen voor de vereniging? Denk dan eens aan werken bij SPARQ!

*** [advertorial]**